

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/303/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113214809
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5113214809.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s.r.o, so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 26 429 705, Česká republika, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporkyni: N. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XXX/X, D. P., v konaní o zaplatenie zmenkového úroku a úroku z omeškania, o čiastočnom späťvzátí návrhu učenom navrhovateľom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/240/2013-58 zo dňa 14. augusta 2014 a o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/240/2013-58 zo dňa 14. augusta 2014, takto

rozhodol:

P r i p ú š ť a späťvzatie návrhu na začatie konania učené navrhovateľom po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/240/2013-58 zo dňa 14. augusta 2014, týkajúce sa výroku, ktorým súd návrh v celom rozsahu zamietol, konkrétne v jeho časti zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne z nasledovných súm:

1. zo sumy 837,17 Eur od 01.07.2010 do 10.11.2010, čo predstavuje sumu 211,56 Eur,
2. zo sumy 803,09 Eur od 11.11.2010 do 12.12.2010, čo predstavuje sumu 48,83 Eur,
3. zo sumy 769,01 Eur od 13.12.2010 do 29.12.2010, čo predstavuje sumu 24,84 Eur,
4. zo sumy 734,93 Eur od 30.12.2010 do 10.02.2011, čo predstavuje sumu 60,04 Eur,
5. zo sumy 700,85 Eur od 11.02.2011 do 10.03.2011, čo predstavuje sumu 37,29 Eur,
6. zo sumy 666,77 Eur od 11.03.2011 do 11.04.2011, čo predstavuje sumu 40,54 Eur,
7. zo sumy 632,69 Eur od 12.04.2011 do 10.05.2011, čo predstavuje sumu 34,87 Eur,
8. zo sumy 598,61 Eur od 11.05.2011 do 09.06.2011, čo predstavuje sumu 34,13 Eur,
9. zo sumy 564,53 Eur od 10.06.2011 do 11.07.2011, čo predstavuje sumu 34,32 Eur,
10. zo sumy 530,45 Eur od 12.07.2011 do 11.08.2011, čo predstavuje sumu 31,24 Eur,
11. zo sumy 496,37 Eur od 12.08.2011 do 08.09.2011, čo predstavuje sumu 26,41 Eur,
12. zo sumy 462,29 Eur od 09.09.2011 do 11.10.2011, čo predstavuje sumu 28,99 Eur,
13. zo sumy 428,21 Eur od 12.10.2011 do 09.11.2011, čo predstavuje sumu 23,60 Eur,
14. zo sumy 394,13 Eur od 10.11.2011 do 11.12.2011, čo predstavuje sumu 23,97 Eur,
15. zo sumy 360,05 Eur od 12.12.2011 do 08.01.2012, čo predstavuje sumu 19,15 Eur,
16. zo sumy 325,97 Eur od 09.01.2012 do 12.02.2012, čo predstavuje sumu 21,68 Eur,
17. zo sumy 291,89 Eur od 13.02.2012 do 11.03.2012, čo predstavuje sumu 15,53 Eur,
18. zo sumy 257,81 Eur od 12.03.2012 do 11.04.2012, čo predstavuje sumu 15,18 Eur,
19. zo sumy 223,73 Eur od 12.04.2012 do 13.05.2012, čo predstavuje sumu 13,60 Eur,
20. zo sumy 189,65 Eur od 14.05.2012 do 07.06.2012, čo predstavuje sumu 9,00 Eur,
21. zo sumy 155,57 Eur od 08.06.2012 do 10.07.2012, čo predstavuje sumu 9,75 Eur,
22. zo sumy 121,49 Eur od 11.07.2012 do 08.08.2012, čo predstavuje sumu 6,69 Eur,
23. zo sumy 87,41 Eur od 09.08.2012 do 11.09.2012, čo predstavuje sumu 5,65 Eur,
24. zo sumy 53,33 Eur od 12.09.2012 do 09.10.2012, čo predstavuje sumu 2,84 Eur,
25. zo sumy 19,25 Eur od 10.10.2012 do 11.11.2012, čo predstavuje sumu 1,20 Eur,

v tejto časti rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/240/2013-58 zo dňa 14. augusta 2014 z r u š u j e a konanie v predmetnej časti z a s t a v u j e .

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/240/2013-58 zo dňa 14. augusta 2014 vo zvyšnej časti výroku, ktorým súd návrh zamietol a vo výroku o trovách konania z r u š u j e a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Odporkyni náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007 (v ďalšom texte už len „Nariadenie“) vydal bez pojednávania proti odporkyni rozsudok, ktorým ju zaviazal na zaplatenie zmenkového úroku 0,25 % denne z istín špecifikovaných v návrhu a úroku z omeškania 6% ročne z istín špecifikovaných v žalobnom návrhu a tiež na zaplatenie zmenkovej odmeny 2,79 Eur a trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 60,00 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 162,74 Eur s DPH. Návrh odôvodnil tým, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú odporkyňa vystavila dňa 05.01.2010 na zmenkovú sumu 837,17 Eur, pričom sa zaviazala aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 01.07.2010. Vystaviteľka doposiaľ zaplatila 920,16 Eur, pričom na zmenkovú sumu uhradila 837,17 Eur a na úroky uhradila 82,99 Eur. Keďže zmenková istina je opatrená doložkou „bez prostrestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

V ďalšej časti odôvodnenia rozhodnutia prvostupňový súd s poukazom na listinné dôkazy (spis Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/1092/2011, zmenku zo dňa 05.01.2010) so súčasnou citáciou viacerých ustanovení Nariadenia, Smernice č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (v ďalšom texte už len „Smernica“), Zákona zmenkového a šekového č. 191/1950 Sb. (v ďalšom texte už len „zákon č. 191/1950 Sb.“), ako i ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch konštatoval, že návrh navrhovateľa je nedôvodný. V prvom rade zdôraznil, že navrhovateľ aj napriek výzve súdu (tlačivo B) návrh na uplatnenie pohľadávky (tlačivo A) nedoplnil a neopravil nielen v rámci určenej lehoty, ale ani doteraz tak, ako ho na to vyzval súd. O tomto procesnom dôsledku bol navrhovateľ riadne poučený. S poukazom na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ z 16.11.2010 vo veci Pohotovosť, s.r.o. C-76/10 konštatoval, že vnútroštátny súd má v každom štádiu konania vrátane výkonu rozhodnutia povinnosť aj bez návrhu posúdiť nekalé povahy sankcií obsiahnutých v zmluve o úvere, ak má súd k tomuto účelu k dispozícii nevyhnutné informácie o právnom a skutkovom stave. Súd aj v prejednávanej veci aplikoval spotrebiteľské právo a v súlade s čl. 4 bod 4 Nariadenia vyzval navrhovateľa na doplnenie návrhu a predloženie listinných dôkazov. Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/1092/2011 bolo totiž preukázané, že zmenka, ktorá bola priložená k návrhu na začatie konania, bola vystavená na zabezpečenie spotrebiteľského úveru poskytnutého veriteľom Pohotovosť, s.r.o., Bratislava pri výkone jeho podnikateľskej činnosti, ktorej predmetom bolo, čo bolo súdu známe z úradnej činnosti, aj poskytovanie úverov dlžníčke - nepodnikajúcej fyzickej osobe N. O.. Aj Stály rozhodcovský súd zriadený Slovenskou rozhodcovskou, a.s., Bratislava v rozsudku sp. zn. SR 14444/10 zo dňa 16.02.2011, ktorý tvorí exekučný titul, konštatuje na str. 3, že predložená zmenka má povahu zmenky zabezpečovacej, pričom hlavným záväzkom je zmluva o úvere (č. 500400055, čo je uvedené na str. 2 tohto listinného dôkazu). Výška úveru bola v úverovej zmluve č. 500400055, uzavretej dňa 05.01.2010, dohodnutá na 350,00 Eur, výška poplatku 346,00 Eur a dlžníčka mala celkovo vrátiť 696,00 Eur. Podľa § 25 ods. 4 aktuálneho zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na zabezpečenie nárokov veriteľa zo spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom sa do 31.12.2010 vzťahujú ustanovenia doterajších predpisov, čo je v súdnej veci § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 05.01.2010. táto právna úprava zakazuje splnenie dlhu od spotrebiteľa alebo inej osoby zmenkou alebo šekom v súvislosti s poskytovaním úveru. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, čo v súdnom prípade predstavuje 105,00 Eur (30 % z istiny 350,00 Eur poskytnutého úveru). Navrhovateľ si napriek plneniu vo výške 920,16 Eur poskytnutého odporkyňou uplatňuje právo na zaplatenie zmenkového úroku 0,25 % denne zo súm špecifikovaných v žalobnom návrhu, ako aj na zaplatenie 6 % ročného úroku z omeškania zo súm uvedených v žalobnom návrhu, ako aj na zaplatenie zmenkovej odmeny vo výške 2,79 Eur, čo znamená podľa citovaného

zákonného ustanovenia pre veriteľa zákaz zmenku prijať a povinnosť kedykoľvek ju na požiadanie vydať dlžníkovi; táto povinnosť platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky. Pre úplnosť súd zdôraznil, že pri zmenke ako cennom papieri treba striktno rozlišovať neplatnosť zmenky (resp. jej jednotlivých častí) pre nesplnenie podmienok (podstatné náležitosti) podľa zmenkového a šekového zákona č. 191/1950 Sb. o neplatnosti dojednaní, o vystavení a vyplnení zmenky za účelom zabezpečenia pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľských právnych vzťahov pre rozpor s ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch.

Rozhodnutie o trovách konania súd založil na ust. § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p.. V konaní úspešná odporkyňa nenavrholá prisúdenie náhrady trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovie.

Uviedol, že konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozsudku má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a postupom súdu mu v konaní bola odňatá možnosť konať pred súdom ako aj skutočnosť, že napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podstata rozsiahleho odvolania navrhovateľa spočívala v tvrdení, že požiadavka okresného súdu na doplnenie návrhu bola irelevantná, čo navrhovateľ vysvetlil vo svojej odpovedi na výzvu súdu. V súlade s konštantnou judikatúrou českých a slovenských súdov je zmenka samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a pokiaľ sa okresný súd nezaoberal jednotlivými ustanoveniami zákona č. 191/1950 Sb., odignoroval predmet sporu. Odvolateľ tiež nesúhlasil s názorom prvostupňového súdu, že tento bol v konaní oprávnený z úradnej činnosti skúmať, či sa v danej veci jedná o spotrebiteľský vzťah. Keďže súd v tomto smere neuviedol žiadne konkrétne argumenty, jeho rozhodnutie považuje odvolateľ za arbitrárne a nepreskúmateľné. Skutočnosti o existencii iného vzťahu medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporkyňou v predmetnom konaní netvrdil, a preto nebol v tomto smere nositeľom dôkazného bremena. Okresný súd ignoroval ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb., z ktorého vyplýva, že odporca nie je vo všeobecnosti oprávnený vznášať kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky. Odporca podľa označeného ustanovenia síce môže vzniesť určité námietky, ale dôkazné bremeno je na ňom. V prejednávanej veci odporkyňa žiadne námietky nevzniesla, okresný súd preto nebol legitimovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods. 1 O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za odporkyňu. Súd prvého stupňa v rozpore s označeným ustanovením Občianskeho súdneho poriadku vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi (úverovou zmluvou, exekučným spisom), ktoré dokazovanie účastníci sporu nenavrholi. Ak navrhovateľ v konaní predložil ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, súd mal o jeho nárokoch rozhodnúť len z tohto ním predloženého dôkazu. Odporkyňa mohla na základe článku 5 ods. 3, 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke; ak tak neurobila, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté. V súvislosti s právnym posudzovaním zmenky a nárokov z tohto cenného papiera, navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002, sp. zn. 25Cdo/1839/2000, podľa ktorého zmenkový záväzok je celkom samostatný a oddelený od záväzku, ktorý bol pôvodom jeho vzniku. Nakoľko zmenkový záväzok je priamy, bezprostredný, nesporný, abstraktný, samostatný a celkom nezávislý aj od zabezpečovanej pohľadávky, súd nemôže od navrhovateľa požadovať, aby preukázal vzťah medzi pôvodným majiteľom zmenky a odporcom. Navrhovateľ poukázal aj na ust. § 17 zákona č. 191/1950 Sb. (ktorým sa obsahovo prebral článok 17 Ženevského dohovoru o jednotnom zmenkovom zákone), ktorý zakotvuje zásadu zmenkového práva v tom smere, že dlžník zo zmenky v zásade nemôže vznášať určité námietky následnému majiteľovi zmenky. V závere svojho odvolania navrhovateľ citoval pasáže z viacerých rozhodnutí odvolacích súdov (Krajského súdu v Prešove a Krajského súdu v Banskej Bystrici).

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ následným podaním zo dňa 21.12.2015 zobral svoj návrh na začatie konania v časti žalobou uplatňovaného zmenkového úroku vo výške 0,19 % denne späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Napriek výzve odvolacieho súdu, aby sa odporkyňa v lehote 5 dní od doručenia výzvy vyjadrila, či s týmto čiastočným späťvzatím návrhu na začatie konania súhlasí, zostala nečinná. Výzvu prevzala odporkyňa dňa 13.03.2016 a ani do rozhodovania odvolacieho súdu s čiastočným späťvzatím návrhu zo strany navrhovateľa nevyjadrila nesúhlas.

Podľa § 208 O.s.p., ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd

späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí.
súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Ak späťvzatie pripustí, odvolací

V predmetnej veci vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť po tom, ako súd prvého stupňa dňa 14.08.2014 na pojednávaní vyhlásil rozsudok, ktorým jeho žalobu zamietol a odporkyni ako účastníčke úspešnej v konaní náhradu trov konania nepriznal. Toto jeho rozhodnutie doposiaľ ešte nenadobudlo právoplatnosť. Vzhľadom na to, že odporkyňa nevyslovila nesúhlas so späťvzatím návrhu na začatie konania, odvolací súd postupom v zmysle § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie návrhu na začatie konania v predmetnej časti zo strany navrhovateľa, rozsudok okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie vo veci zastavil.

Následne odvolací súd rozhodoval o odvolaní navrhovateľa týkajúcom sa zvyšnej časti nároku uplatneného žalobou.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1, 2 písm. b/ O.s.p. preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že navrhovateľ podal na Okresný súd Liptovský Mikuláš návrh na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia (vyplnením vzorového tlačiva A). Okresný súd podľa čl. 4 ods. 4 Nariadenia (vyplnením vzorového tlačiva B) vyzval navrhovateľa, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy doplnil návrh na uplatnenie pohľadávky a uviedol: 1/ na základe akých skutkových okolností bola zmenka odporkyňou vystavená na sumu 837,17 Eur, na základe akého právneho titulu a akých skutkových okolností vznikol odporkyni záväzok 1.003,38 Eur (predstavujúci kapitalizované zmluvné a zákonné úroky), ktorý bol zabezpečený vystavenou zmenkou. 2/ Odôvodniť počiatok uplatneného 6% úroku zo zmenkovej istiny. 3/ Predložiť príslušné listinné dôkazy.

Navrhovateľ v stanovenej lehote na uvedenú výzvu reagoval písomnou odpoveďou zo dňa 18.06.2014, v ktorej uviedol, že súdu poskytol dostatočne jasné a primerané informácie o uplatnenej pohľadávke, ktorá je založená na zmenkových nárokoch vyplývajúcich z platnej zmenky. Navrhovateľ predložil súdu originál zmenky. Zmenkové informácie preniesol navrhovateľ presne do návrhu na uplatnenie pohľadávky, a preto neostáva z jeho strany čo doplniť alebo opraviť. Predmetom konania je výlučne zmenka a nie iný záväzkový právny vzťah. Ďalej zdôraznil, že na zmenke je uvedená zmenková suma, ktorá nepozostáva zo žiadnych zložiek, častí či dielov. Pozostáva len zo sumy v mene Euro, resp. Slovenská koruna. Akékoľvek delenie zmenkovej sumy nemá podklad či oporu v samotnej zmenke, pričom dal do pozornosti, že základom a kľúčovým listinným dôkazom tohto konania je výlučne originál predloženej zmenky. Uplatnenie 6% úroku zo zmenkovej sumy odôvodnil ust. § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb..

Okresný súd uznesením zo dňa 05.08.2014 oznámil, že dňa 14.08.2014 o 08.15 hod. bude bez nariadenia pojednávania (§ 115a O.s.p.) verejne vyhlásený rozsudok. Zo zápisnice z verejného vyhlásenia rozsudku zo dňa 14.08.2014 vyplýva, že okresný súd v stanovenom čase vyhlásil v predmetnej veci rozsudok, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol a odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Dôvody uviedol v písomnom vyhotovení rozsudku, ktorých podstata je uvedená v tomto uznesení odvolacieho súdu.

Odvolací súd na podklade vyššie uvedených zistení a s prihliadnutím na jednotlivé ustanovenia Nariadenia dospel k záveru, že v prejednávanej veci nebol prvostupňovým súdom pred vydaním napadnutého rozsudku dodržaný procesný postup v zmysle Nariadenia, eventuálne vysvetlené, prečo nepovažoval za nutné tento postup dodržať a tiež k záveru o nepreskúmateľnosti dôvodov napadnutého rozsudku v tom smere, že okresný súd v písomnom vyhotovení rozsudku náležite nevysvetlil, z akých dôvodov vec v merite prejednal i napriek tomu, že návrh navrhovateľa považoval za neúplný.

Čo sa týka procesného postupu súdu v európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu, článok 5 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007 ukladá súdu (tribunálu) vyplniť časť I. vzorového tlačiva C na odpoveď a takto vyplnené tlačivo na odpoveď s kópiou tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a podpornými dokumentmi doručiť odporcovi spôsobom uvedeným v článku 13 Nariadenia. Odporcovi následne plynie lehota 30 dní na odpoveď a na prípadné zaslanie podporných dokumentov (článok 5 bod 3 nariadenia). Až následne môže súd v lehotách stanovených v článku 7 bod 1

nariadenia buď vydať rozsudok alebo a/ vyžiadať si od strán ďalšie podrobnosti týkajúce sa pohľadávky, b/ vykonať dôkazy v súlade s článkom 9, c/ predvolať strany na pojednávanie. V prípade, že dotknutá strana nedoručí súdu odpoveď podľa článku 5 bod 3 alebo 6, súd vydá rozsudok o pohľadávke alebo protipohľadávke (článok 7 bod 3 Nariadenia).

V prejednávanej veci prvostupňový súd nepostupoval v zmysle ustanovení Nariadenia uvedených v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia. Zo spisového materiálu totiž nevyplýva, že by okresný súd pred vydaním napadnutého rozsudku vyplnil časť I. tlačiva C na odpoveď a toto spolu s kópiou tlačiva A (návrh navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky) s podpornými dokumentmi doručil odporkyni spôsobom uvedeným v článku 13 Nariadenia. Súd I. stupňa potom, ako mu navrhovateľ oznámil, že nemá v čom návrh na uplatnenie pohľadávky doplňovať, ihneď pristúpil k vydaniu uznesenia o oznámení termínu verejného vyhlásenia rozsudku a jeho zverejnenia na internete. Prvostupňový súd ani v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku nevysvetlil, z akých dôvodov nepovažoval za nutné dodržať procesný postup podľa článku 5 bod 2 a nasl. Nariadenia.

Okrem toho odvolací súd dospel k záveru o nepreskúmateľnosti a nepresvedčivosti napadnutého rozsudku v tom smere, že okresný súd v odôvodnení písomného vyhotovenia svojho rozhodnutia náležite nevysvetlil, z akých dôvodov vec meritórne prejednal i napriek tomu, že návrh navrhovateľa považoval za neúplný. Tento svoj záver opätovne konštatoval i v písomnom vyhotovení rozsudku na jeho strane 6, no napriek tomu v ďalšej časti odôvodnenia rozsudku neuviedol, prečo návrh nezamietol z dôvodu jeho nedoplnenia navrhovateľom (ktorý postup umožňoval článok 4 bod 4 Nariadenia). Ak okresný súd svoj názor v tomto smere zmenil (tzn. považoval návrh navrhovateľa na uplatnenie pohľadávky za úplný), mal túto okolnosť uviesť v odôvodnení svojho rozhodnutia. V tomto smere je odvolateľ v dôsledku nepresvedčivého odôvodnenia rozsudku okresného súdu stále v neistote ohľadne skutočností, či jeho návrh na uplatnenie pohľadávky je úplný alebo nie.

Za nesprávny považuje odvolací súd aj postup okresného súdu, ktorý v súdnej veci meritórne rozhodol bez nariadenia pojednávania.

Hoci z článku 5 ods. 1 Nariadenia vyplýva, že európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu je v zásade písomné, súd alebo tribunál má možnosť nariadiť ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiada niektorá zo strán, (ktorú žiadosť môže súd alebo tribunál odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania).

Ustanovenie § 115a ods. 2 O.s.p. aplikované okresným súdom v tejto veci bolo zaradené do Občianskeho súdneho poriadku v súvislosti so snahou zrýchliť a zefektívniť konanie, keď bola súdu daná možnosť (nie povinnosť) rozhodovať v drobných sporoch aj bez nariadenia pojednávania a zároveň nemusia byť naplnené predpoklady pre rozhodnutie súdu bez pojednávania uvedené v ust. § 115a ods. 1 O.s.p. Nie vždy však rozhodnutie vo veci samej bez nariadenia pojednávania prichádza do úvahy. Základom pre rozhodnutie súdu v takomto prípade sú zhodné (nespochybné) listinné dôkazy predložené účastníkmi konania. V prípade akýchkoľvek pochybností rozsudok bez nariadenia pojednávania nie je možné vydať. Vo veci možno rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi bez toho, aby sa nimi vykonávalo dokazovanie v zmysle ust. § 120 a nasl. O.s.p. Súd sa len oboznámi s listinami a ak z nich vyplynie tvrdený skutkový stav a právne posúdenie, môže ich vziať za základ svojho rozhodnutia vo veci samej. Skutkový stav môže teda súd ustáliť len z listinných dôkazov predložených niektorým z účastníkov a je vylúčené, aby jeho rozhodnutie bolo založené na listine, resp. inom dôkaze, ktorý účastníci nepredložili.

Aktuálne znenie ust. § 129 ods. 1 O.s.p. uvádza, že dôkaz listinou sa vykoná tak, že predseda senátu alebo samosudca na pojednávaní listinu alebo jej časť prečíta alebo oznámi jej obsah; to neplatí ak súd vo veci nenariaďuje pojednávanie alebo ak listina bola všetkým účastníkom doručená alebo ak listina alebo jej obsah nebola protistranou spochybnená.

Odvolací súd poukazuje na nedokonalosť právnej úpravy v tomto zákonom ustanovení, ktorá však nemôže ísť na úkor princípu ústnosti a priamosti súdneho konania, najmä článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, v zmysle ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a aby sa v jeho prítomnosti mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Je neprípustné, aby sa účastník o obsahu listinného dôkazu dozvedel až z písomného vyhotovenia rozsudku, tak ako tomu bolo v prejednávanej veci. Z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že exekučný spis ako dôkaz, ktorý je obsahom spisového materiálu, nebol (a samozrejme ani nemohol byť) účastníkom doručovaný, v dôsledku čoho (logicky) tieto listiny, ani ich obsah nemohli byť protistranou v konaní spochybnené.

Rozhodnutie okresného súdu v prejednávanej veci však vychádzalo i z obsahu súdneho spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 6Er/1092/2011, ktorý si súd pripojil ku spisu týkajúceho sa prejednávanej veci, a o ktorom ani jeden z účastníkov ku dňu vyhlásenia rozsudku nemal vedomosť.

Pokiaľ okresný súd v prejednávanej veci nenariadil pojednávanie, nemohol ani vykonať dokazovanie spôsobom stanoveným zákonom, t.j. prečítaním listinného dôkazu alebo jeho časti alebo oznámením jeho obsahu, ktoré možno vykonať iba podľa zásad uvedených v ust. § 120 a nasl. O.s.p. na pojednávaní. Prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní nemohol preto vychádzať z obsahu exekučného spisu, ktorý nebol súčasťou listín predložených navrhovateľom spolu s podaním žaloby, pričom takýto dôkaz nebol ani obsahom podania odporkyne (ktorá sa vo veci ani nevyjadrila a nijako nespochybnila skutkové tvrdenia navrhovateľa uvedené v žalobe, keďže žaloba spolu s prílohami jej bola súdom doručená až dňa 27.09.2014 spolu s rozsudkom).

V dôsledku toho skutkové zistenia, z ktorých prvostupňový súd vychádzal pri rozhodnutí vo veci samej, boli získané postupom, ktorý nebol v súlade s Občianskym súdnym poriadkom.

Okresný súd tak konanie zaťažil vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a takýmto postupom okresného súdu bola účastníkom odňatá možnosť konať pred súdom. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd už nezaoberal ďalšími odvolacími námietkami navrhovateľa uvedenými v jeho opravnom prostriedku.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. f) a § 221 ods. 2 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní okresný súd primárne bude postupovať podľa článku 5 bod 2 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, a to tak, že vyplní časť I. vzorového tlačiva C na odpoveď a takto vyplnené tlačivo na odpoveď s kópiou tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a podpornými dokumentmi doručí odporkyňi spôsobom uvedeným v článku 13 Nariadenia. Odporkyňa následne bude plynúť lehota 30 dní na odpoveď a na prípadné zaslanie podporných dokumentov v zmysle článku 5 bod 3 nariadenia. Až následne môže súd v lehotách stanovených v článku 7 bod 1 Nariadenia postupovať spôsobmi tam uvedenými. V prípade, ak chce súd v konaní vykonať dôkazy, ktoré v konaní nenavrhol ani jedna z procesných strán a ktorý im nebol (prípadne nemohol byť) súdom doručený, je potrebné, aby nariadil vo veci pojednávanie, na ktoré účastníkov riadne predvolá a vykoná dokazovanie v súlade s ust. § 120 a nasl. O.s.p. a po vykonaní dokazovania vydá meritórne rozhodnutie vo veci samej. Pri svojom meritórnom rozhodnutí bude prvostupňový súd vychádzať i zo spoločného stanoviska občiansko-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR a obchodno-právneho kolégia Najvyššieho súdu SR zo dňa 20. októbra 2015 publikovaného pod č. Cpj 93/2015, ktoré sa vzťahuje aj na prejednanú vec. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvého stupňa opätovne rozhodne o trovách prvostupňového konania a v súlade s ust. § 224 ods. 3 O.s.p. rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.